

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 27. avgusta.

Mej mogočno Nemčijo in malo kraljevino Srbsko pač ni prave paralele, v jednom oziru sta si pa vendar slični, fotografsko podobni, v tem namreč, da Nemčije mladostni vladar jednako nemirno, skoro nervozno šviga po kontinentu, kakor svoje dni kralj Milan in da listi dan za dnevom polnijo svoje strani z raznimi vsprejemi, nagovori, sijajnimi obedi in napitnicami povodom pohoda nemškega cesarja Viljema.

Jedva je završil svojo „Nordlandsfahrt“ ogledavši norveške lednike, divne slape, slikovito gorovje, Evrope imenitni Severni Nos in najvišje na severu ležeče mesto Hammerfest, že ga nahajamo na Rene levem bregu, v deželah, kateri Nemčija že čuva blizu dvajset let z mečem ob boku in jih bode po izreku Moltkejevem morala jednako čuvati še trideset let, ako prej krvavi boj ne bode odločil teh bogatih dežel konečne usode ter Nemce ali pa Francoze tako ponižal in oslabil, da na zavojevanje teh dežel niti več mislili ne bodo.

Cesar Viljem obiskal je glavni mesti Alzacije in Lorene, Strassburg in Metz, siloviti trdnjavi, ki kakor dva orjaška rogova molita proti francoskemu ozemlju, obiskal je v krvavem boji pridobljeni deželi, da se na svoje oči prepriča, v koliko je napredovala nemška ideja na nekdanjih francoskih tleh, v koliko je nemški želodec že prebaval mastni plen, ki ga že dve desetletji neprestano tišči.

Kraj pohoda cesarjevemu ni bil srečno izbran. Strassburg in Metz imata toliko vojaštva in uradništva, da se lahko uprizori sijajen vsprejem, ne da bi se pogrešalo ostalega prebivalstva. Načelnštva oblastev imajo ondu tako ugodno stališče, da lahko ob ulicah in na trgih razpostavljajo znane „Potemkinove vasi“ in tako mladega vladarja kipeče srce polnijo s prijetnimi in ponosnimi utisi ter mu prikivajo jasen pogled v prave razmere.

Izvestja raznih časopisov podajajo nam o tem silno različne slike. Tako na pr. pišejo francoski listi, da je prebivalstvo ob prihodu cesarjevemu bilo jako hladno, da razen gostilnic, kavarn in uradniških stanovanj, nobena hiša ni imela zastav, da so župani trdovratno molčali, kakor drugo občinstvo, da je malo ljudstva bilo po ulicah, vse mirno in do-

stojno, a razen oficijalnih skupin niti najmanjše naudušenosti.

Lahko si mislimo, da so se za to sliko uporabljale izključno francoske barve, ako pa čitamo v eminentno nemškem Dunajskem listu lapidarno opazko, da so oni, ki so v Strassburgu in Metzu „hoch“ kričali popolnoma različne osebe od volilcev, potem se tudi nam predstavlja cesarjev pohod le skozi črno steklo, potem smo si gotovi, da sta Alzacija in Lorena še vedno pereča rak-rana na nemškem telesu, ker si Nemci še niso mogli pridobiti simpatij prvotnega prebivalstva in še niso mogli potolažiti ljutega sovraštva.

Prebivalci Alzacije in Lorene tudi nemajo povoda, da bi premenili svoje mišljenje in se navduševali za novi red. V Versailles-i skleneni mir ni jim prinesel nikacih blaginj, marveč naklonil jim nezno bremena in težave. Jarem militarizma in prisilno raznarodovanje žuli jih do kostij, razven tega pa je nemška uprava ukrenila še mnogo družih ostrih naredeb. Mej poslednje spada tudi naredba, da ne sme nihče čez nemško mejo, kdor nema potnega lista, podpisanega po nemškem veleposlaništvu v Parizu.

Ta drakonična naredba je prouzročila, da se vse izogiba nemške meje in da se obiskovalci Pariške razstave vozijo po nenemških progah, osobito čez Švico in Italijo, kar je Alzaciji in Loreni v veliko gmotno škodo. Zaradi tega je hotel deželni odbor poprositi cesarja, da bi to naredbo razveljavil, ali vsaj dovolil nekoliko olajšav. Cesar pa je odgovoril, da mu je čas tako tesno odmerjen, da ne utegne vsprejeti dotičnih prošilcev, da pa bode neposredno ulogo v tej zadevi rad vsprejel. Isto tako godilo se je so-progam trgovcev v Metzu, ki so hotele v istem zmislu predložiti peticijo. Reklo se jim je kar naprej, da njihova deputacija ne bode vsprejeta.

Po tacih dogodkih se mora presojati, kaka je oficijalna naudušenost v Alzaciji in Loreni, kaka pa neoficijalna.

Francoska unanja politika.

„Parti National“ organ Ferry-jev piše, da unanja politika Francije mora težiti za tem, da se usta-

novi prejšnji položaj v Evropi. Sedanja avstrijska politika se ne bode dolgo obdržala. Zveza mej Rusijo, Avstrijo in Francijo bila bi naravnejša, nego je sedanja tripelalijanca. Avstrija ni orijentska država, temveč je po vseh svojih tradicijah nemška država. Francija lahko dopusti Rusiji, da si prisvoji Carigrad, ker v orijentu nema nič zgubiti. Avstriji bi mi mogli pomagati, da se zopet obnovi nemška konferencija pod njenim vodstvom. Savojska dinastija bi pa dobila plačilo za svojo častilakomnost, ko bi se omejila na severno Italijo. Druge italijanske države postale bi zopet nezavisne. Tako bi se Francija znebila pritiska dveh vojaških držav ter bi zopet svobodneje dihala. Lahko bi razorožila in v miru živela. Naj si nikar ne misli, da se ta politika uresničiti ne da. Leta 1873. so se že Thiers, Gorčakov in Beust resno o tem pogajali. Francoski državniki morajo si prizadevati, da alijanco mej Nemčijo, Italijo in Avstrijo nadomeste z alijanco mej Rusijo, Francijo in Avstrijo. To bi ne bilo težko doseči, ker ta ideja ima že mnogo pristašev v vseh treh državah. — Mi ne vemo, če je kaj upanja, da bi se ideja francoskega lista uresničila, a reči moramo, da bi avstrijski Slovani ne bili posebno veseli, če bi Avstrija zopet dobila vodstvo nemških držav.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. avgusta.

Na Moravskem so se politični dejatelji začeli jako zanimati za kmetijski stan, pa tudi kmetje se bolj začenjajo zavedati svojih pravic. Po časopisih se razpravljajo zadnji čas vprašanja, kako bi se dalo kmetu pomagati. Vsi so jedini skoro v tem, da se bode morala povišati carina za kmetijske pridelke, ki se uvažajo iz inozemstva, zahteva se pa tudi, da bi se uvela carina za ogersko žito. Posebno je tudi gledati na to, da bode kmet dobil za nizke obresti denar na posodo, kadar ga bode potreboval. Priporoča se tudi, da bi se zakonito določilo, da kmet ni sposoben za podpisovanje menic, ker baš z menicami marsikdo pride v največje stiske. Da se pa politiki toliko zanimajo za kmeta, temu je največ to uzrok, da so si moravski slovanski kmetje osnovali svoje društvo po vzgledu nemških „bauer-vereinov“. To društvo izdaje svoj list „Selske Listy“, ki posebno priporočajo, da se kmetje samostojno organizujejo in pri volitvah volijo take moke, ki se bodo potegovali za kmetijske koristi, največ kmete, ker vsak sam najbolje ve, kje ga čevlji žuli. S tem pa ni rečeno, da bi ne smeli voliti drugih

LISTEK

Blódné duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

(Dalje.)

XVI.

V Podlesje prišel je Božič z vso svojo krasoto in raztril vso svojo pojezijo po tihih zavetih polu pozabljenih vasicah.

Božična pojezija! — Smejete se pomilovalno, preskočiti hočete že z očmi te vrstice, morebiti že polagate svoje prste na list, da bi obrnili! — Ne zamerjam vam tega, a prosim vas, počakajte vsaj trenotek.

Vem, da je morebiti malo povestij in romanov, katerih pozorišče so kmete, da bi jednega iz njihovih poglavij ne zavzemal sveti večer z božičnim drevescem, s siroto v zapuščeni koči in otroki bogatinov v krasno opravljenem salonu, a jaz ne mislim s podobnim slikanjem nategovati vašega potrpljenja na škrpce.

O Božiči v Podlesji vendar še ni nihče pisal v Čehih. Res da so ga tam istotako slavili, kakor drugod, na dan pred Božičem postili so se do prvih svetovečernih zvezd, potem pa so presedeli ves večer, da je zvonilo k polunočnici. Kdor je kaj vedel, je povedal, ugibal je, kdor je kaj znal in ponavljali so se poznejši časi kakor za starodavnosti. Ko pa je bil čas za v cerkev ustali so starčki in starke. In marsikje morali so srečkati, kdo bo doma čuval. — V Okrouhlini gonil je občinski pastir čredo ovac okrog pokopališča, in trobil, da bi človek oglušil. V cerkvi na koru imeli so „slavčke“, „grlice“, „prepelice“ — da je bilo lepo slišati. Ljudem zdola lile so iz dobrih oči solzne srage nad to priprosto-lepo pojezijo božično. Vsa cerkvena je kar plavala v morji lučij. — Ko pa so potem ptički na koru jeli peti, kakor bi drug drugega budil iz spanja in drug drugemu pripovedoval čudno novico Betlehemske, zadržavali so ljudje zdola sapo v prsih in stotere oči obračale so se gori na kor. In ko so začeli slavčki z grlicami in prepelicami v razkošnem soglasji: „Rodil se je Jezus“, pomagala jim je vsa cerkev, da so se tresle stene cerkvene in se gibali nedaljni gozdi, šumeli in zapeli tudi pesen polunočno ...

In ako bi Podlesci vse božje leto ne pozabili niti za hip, niti v spanji trudnega teškega, s pelinom in žolcem napojenega svojega življenja, v tem trenotku pozabili bi popolnoma, da so tlačani, da so sužnji, da žive hujše nego nema stvar.

A niti te radosti jim gospoda neso privoščili, niti tega hipnega pozabljenja v cerkvi pri polunočnici.

Zadnjo nedeljo oznanil je gospod župnik, da se o polnoči ne bo darovala nobena maša, kakor je bilo doslej v navadi, temveč stoprav zjutraj pred soinčnim vzhodom. —

Letošnji sveti večer pokril je vasi v Podlesji s teškimi, temnimi meglami. Zaman gledali so danes gospodarji proti nebu, neso li vzšle zvezde. In poleg tega vladala je mrtva skoro strašna tišina. Lesi molčali so kakor mutci, devojke so hodile zaman poslušat na vrt, odkod bo zavel veter. Na jablanah in hruškah gibnila so ni niti vejica. Le težke temne megle spuščale so se niže in niže nad vasice, kakor bi hotele z velikim svojim plaščem pokriti božično radost.

V Jiřicah ni letos nihče trobil pod okni.

Ouřadov mali blapec, ki je nadomestoval ponočnega čuvaja, ni znal trombe niti k ustom pritiskniti.

rodoljubov, piše omenjeni list, če se pokaže, da jim je blagor kmetov kaj mari. Ali to ne gre, da bi koga kmetov usiljevali, bodo že sami odločili se, koga naj volijo. Ko tako slutijo razne stranke, da se kmetje ne bodo več dali voditi, so pa začele bolj obračati pozornost kmetškemu stanu. Mnogim ta zavednost kmetov ne ugaja, kajti prijetneje je bilo poprej za politične vodje, ko se ni bilo treba ozirati na volilce.

V kratkem je pričakovati več sprememb v bosenskoj upravi. Več praznih višjih uradniških mest se bode popolnilo, nekaj uradnikov tudi premestilo! V upravo bosenske železnice pritegnili se bodo tudi civilni funkcionarji. Število žandarmerije se bode nekoliko pomnožilo. Ko je bil Kalay v Bosni, se je preveril, da je treba teh prememb.

Vnanje države.

Pri shodu v Berlinu se je baje avstrijsko-nemška zveza nekoliko razširila. Dosedaj je bila pomoč Nemčije zagotovljena Avstriji le, če bi bila napadena, ravno tako tudi pomoč Avstrije Nemčiji. Sedaj so se pa tako sporazumeli, da je jeden zaveznik že dolžan pomagati drugemu, če sovražnik tudi še ni napal njegovega ozemlja, temveč le začel napadati kraje drugih držav, s katerih utegne mu biti nevaren. Isto tako sta se dogovorili Avstrija in Nemčija, da hočeta pomagati druga drugej tudi v ofenzivnoj vojni, ako bi nastopile take razmere, da bi bila ofenziva potrebna.

"Fremdenblatt" je minuli teden prinesel vest, da se v Pariških diplomatskih krogih govori, da hoče knez Bismarck predlagati sedaj, ko si je zagotovil prijateljstvo Anglije, da bi se sklical evropski kongres, ki bi sklepal o razoroževanju. Da smo to vest čitali v kakem drugem listu, ne pripisovali bi jej najmanjše važnosti, a "Fremdenblatt" je organ ministerstva vnanjih zadev. Zaradi tega je pa mogoče, da se je nalašč ta vest razširila mej svet, da se bode videlo, kaj porečeta na to zlasti Francija in Rusija. Če bi bilo pričakovati kaj uspeha, je mogoče, da bi se Bismarck tudi za kaj takega odločil, kajti neznanska vojna bremena strašno tlačijo Nemčijo in veliki vojski francoska in ruska vedno prečita obstanku nemške moččnosti. Ker pa ni misliti, da bi Francozi in Rusi poprej hoteli razorožiti, dokler prvi ne dobijo zopet Alzacije in Lorene poslednji pa Dardanel in Bospora v svojo oblast, se tudi evropski kongres niti sklical ne bode.

Skoro za gotovo se sme pričakovati, da pri volitvah za bodočo skupščino v Srbiji radikalci dobe zopet ogromno večino. Res da liberalci napenjajo vse sile, da bi radikalcem spodkopali tla, pa ne bode šlo. Sedanja vlada si je znala pridobiti zaupanje naroda. Mnogo bode pa radikalcem pomagalo, da je njih stranka najbolj organizovana. Po vsej deželi ima krajne in okrajne volilne odbore, kateri so v zvezi s centralnim volilnim odborom v Belemgradu. Tako izve ta volilni odbor vsak dan natančno, kako stvari za radikalno stranko stoje po deželi in lahko takoj vse potrebno ukrene. Liberalna stranka je mnogo slabše organizovana, naprednjaška je pa popolnoma desorganizovana in se niti ne upa več pokazati na politično poprišče. Volitve se bodo letos vršile brez vsakega pritiska, ker je ministerstvo preverjeno, da bode itak dobilo zadostno večino. — Poročali smo, da ima organ liberalne stranke oddelek z naslovom "radikalna zločina", v katerem prinaša pretirana poročila o raznih roparstvih, katere vesti potem dalje razširijo razni evropski listi. Organ radikalne stranke je pa odprl rubriko liberalne laži, v kateri odgovarja neosnovanim vestim po časopisih opozicije.

V Bolgariji se močno agituje za to, da se proglasi kneževina za nezavisno Stambulov je te agitacije prepovedal, toda na skrivnem jih vlada podpira. Kakor se vidi, vlada hoče tako urediti, da bode navidezno prisiljena proglasiti nezavisnost.

Navada je na kmetih do današnjega dne, da gre jasnega svetega večera nočni čuvaj s trombo, za njim žena in otroci z verbasom od hiše do hiše, od koče do koče. Mož zatrobi pod vsakim oknom, nekje dlje, nekje kakor bi odrezal, vošči srečne in vesele praznike, verbas ob ženini nogi polni se z božičnicami, kolači, vdolki.* Včasih so imeli trije, štirje kaj nositi, toliko so dobili.

Ranjki Adamec je tudi hodil, a sam in vzel ni ničesar. Ljudje nanosili so mu v kočo dovolj. Ko pa je začel trobiti, bilo ga je baje slišati polu ure v gozde.

Danes spomnili so se ga povsod.

Pri Květovih ga je Světluška najbolj pogrešala. Lani trobil je nalašč za njo in kako lepo pesenco. Besede k njej zmislila si je potem sama.

"Tako tiho sedimo tu, oče, kakor da bi danes ne bil svet večer, ravno kakor pred dnevom Ver-nih duš.

Světluška krojila je o teh besedah jabelko.

"Molčite, kakor bi prav ničesar ne vedeli! — Oče!"

*) Vdolek = die Talke.

(Dalje prih.)

"Svoboda", glavni organ vladne stranke piše, da bode Stambulov prisiljen proglasiti nezavisnost Bolgarije, če bode Turčija še nadalje odlašala s priznanjem Koburžana knezom. "Plovdiv", organ ministra Tončeva tudi že dokaj časa piše za proglase-nje nezavisnosti. Opozicijski organ "Napred" pa hoče, da bi si Bolgari poprej prisvojili Makedonijo, na kar mu pa "Plovdiv" odgovarja, da bode svobodna Bolgarija ložje ovobodila Makedonco. V Sofiji izhajata sedaj dva lista, "Makedonija" in "Struma", ki pišeta za osvobodjenje Makedonije in se po Bolgariji hitro širi misel, da si morajo v kratkem poskusiti prisvojiti Makedonijo. Vlada pa tudi pospešuje te agitacije. Turčija je zaradi tega že postala jako nezaupna proti Bolgarom in pomnožuje posadke v Makedoniji. Bolgarska vlada pospešuje tako agitacije zaradi tega, da odvraca pozornost od žalostnih notranjih razmer. Utegne pa priti do viharja, ki bode pomel še vlado, kajti kdor veter seje, žel bode vihar.

Mnogo se je pisalo po nemških listih ob uspehu potovanja Viljema v Anglijo. Zatrjevalo se je, da se je doseglo popolno sporazumljenje mej angleško in nemško vladarsko rodbino. V resnici pa baje ni bilo vse tako gladko. Diplomati so bili zares stvar uravnali, kakor se je dala. Pregovorili so princa Waleskega, da ni odpotoval v Indijo, kamor je bil sklenil odriniti, ko je zvedel, da cesar Viljem pride v Anglijo. Princ jako sovraži nemškega cesarja. Lani je bil na Dunaji, ko je imel priti nemški cesar. Malo pred prihodom cesarjevim sta s pokojnim cesarjevičem odšla na lov v Karpate. Prihod cesarjev v Anglijo odnošajev mej angleškim prestolonaslednikom in njim ni nič spremenil. Princ bode še nadalje povsod, kjer bode mogel, porabil svoj upliv proti Nemčiji.

Dopisi.

Iz Velikih Lašč 23. avgusta. (Okrajna cesta čez Lužarski breg.) Prejšnja leta sem v Vašem listu že večkrat na drobno opisoval kar naravnost grozno okrajno cesto čez Lužarski breg. Po tej cesti gre jedina zveza Zatiškega in Veliko-laškega sodnega okraja z Notranjsko, zlasti s prevažno železno cestno postajo Rakek, kamor se po njej zvozi na tisoče voz desak in lesa, vender se nahaja v takem stanju, kakor najbrž nobena druga okrajna cesta na Kranjskem ne. Strmec znaša na tej cesti po 20 palcev na 1 seženj in voziti se po njej je zlasti po zimi jako nevarno. Koliko nepotrebnega truda in dela imajo tukaj ljudje, koliko trpi živina, to se ne da popisati. Živa želja je bila zatorej vseh prebivalcev v Veliko-laškem, Loškem in Zatiškem okraji, ki vozijo tod, da bi se ta cesta preložila, a dasi se je preložitev izprožila že pred desetimi leti, vender se je odlašala od leta do leta. Zdaj imamo pa upanje, da se vender izvrši. Na poziv deželnega odbora kranjskega se je namreč dné 22. t. m. v Podstrmci sešla komisija, da presodi kako bi bilo cesto preložiti. Komisije so se udeležili: g. deželni glavar dr. Poklukar, drž. poslanec, kanonik Klun, deželna poslanca Višnikar in Pakiž, graščak Kosler, načelnika okrajnih cestnih odborov v Loži in v Velikih Laščah, višji nadlogar pl. Obereigner, Matija Hočevnar, deželni inženir Witschl, višji nadlogar Schanta, trgovec Fran Modic, in več županov. Komisiji sta g. Kosler in g. Schanta predložila vsak svoj črtež; gospodje so si na to ogledali staro cesto in predloženi dve trasi ter se naposled odločili za Koslerjev projekt. Od deželnega odbora, oziroma zbora pa jedni in od interesentov na drugi strani je zdaj zavisto, da se ta važna stvar vzame v delo in naglo izvrši.

Popoldne sta si g. deželni glavar in gospod deželni inženir ogledala novo občinsko cesto od Karlovice do Kneja, za katero je deželni zbor lani dovolil znantno podporo. Ta važna cesta posreduje zvezo mej Karlovice, Robom in Rašico ter odpira prometu vso močno obljudeno gornjo Raško dolino. Cesta je lepo izdelana, kolikor jo spada pod občino Lužarje; Turjaške občine pa ni pripraviti, da bi dodelala svoj samo 300 m dolg kos, kar tukaj vzbuja občno nejevoljo in ostro kritiko o avtonomiji malih občin. — Danes si je gosp. deželni inženir ogledal tudi drugo novo občinsko cesto, ki od Podplánine drži čez Dvorsko vas na Malo Slevico, kjer se združuje z Lužarsko krajno cestjo. Tudi ta lepo izdelana pot se odpre prometu še letošnjo jesen.

Iz Zagreba 23. avgusta. [Izv. dop.] Znano je, da je bivše akad. društvo "Lira" v Zagrebu kr. deželna vlada pred tremi leti razpustila. Razpustil se je pevski zbor a tamburaški zbor se je priključil "Kolu" pod imenom: tamburaški zbor hrv. vseučiliščne omladine prvoga hrv. pje-

vačkoga društva "Kolo". "Lira" je v zadnjem času svojega obstanka prišla politično obeležje; posebno je preveč fanatičnim dubom kadila Starčeviću in prvakom te stranke. Koji so bili nekoji deželni poslanci Starčevićeve stranke obsojeni, brzojavljala jim je "Lira", kako so "mučenikom" hrvatskega naroda privrženi vsi vseučilišni "gradjani". — Znano je tudi, da ta stranka in njeni pristaši na univerzi Zagrebški celo škofa Strossmajerja, največega dobrotnika hrv. narodu in utemeljitelja Zagrebškega vseučilišča, v svoji fanatičnosti neso z dostojnim spoštovanjem spominjali (jaz rabim samo vrlo blag izraz), a vsak pristaš "narodove" stranke bil je jim "izdajica" itd., a mi Slovenci, da še svojega imena nemamo, nego da smo samo — planinski Hrvati. Nečemo dalje nabrojati momentov iz te "chronique scandaleuse", dosta je reči, da je vlada "obnašala" razpustiti to društvo. Dragi bralec naj sam presodi, da li je dobro bilo ali ne, kako je društvo s takimi teden-cijami razpuščeno. Seveda so razpustu "Lira" bili krivi samo nekateri, a v prvem redu odbor. Razpust tega društva ima pa le premnogo temno stran: z "Liro" je izgubil Zagreb karakter, ki je poznat pod imenom "eine Universitätsstadt", a univerza je izgubila kolegijalnost svojih dijakov. Ono drugo je naravno od veliko večega pomena, nego ono prvo. Vsaki nekdanji vseučilišni dijak ve, kaj pomeni kolegijalnost na najvišem zavodu koje dežele. Vsi govori in opomini njegove "magnificencije" gosp. rektorja na složnost, bodi si pri inštalaciji, imatrikulaciji ali pa pri promocijah, ne pospešujejo složnosti in kolegijalnosti mej dijaki toliko, kolikor akademično društvo na univerzi, a ko ide pravim ciljem. Kolegija in nauki sami ne narede dobrih državljanov; prijateljstva, ki se sklope na vseučilišči — imajo tudi svoj veliki pomen. No naj se ne misli, da na Zagrebškem vseučilišči ni baš ničakovega društva — ima jih celo pet: društva za podpiranje ubožnih pravnikov, filozofov, farmaceutov, dalmatinskih dijakov in naposled še bolniško društvo. Vsa ta društva sp humanitarna, i nemajo v prvem redu svrhe, da pospešujejo kolegijalnost. Najbolje napreduje in največ pomoči daje dijakom pravniško in filozofsko podporno društvo; ti dve društvi imata tudi največ temeljne glavnice in največi broj članov, a društvo bolniško še ni konstituirano, ker ima premalo članov. To je naravno, če se pomisli, da na vseučilišči, ki ima okolo 400 dijakov, ne more vsako od teh pet društev imeti dovoljnega broja članov. Lani se je nastojalo, da se spoje vsa ta društva, kar bi gotovo lepo in koristno bilo, ali pravnici so bili proti temu, ker neso hoteli, da bode to društvo pod nadgledom jednega vseučilišnega profesorja, — a bilo je še drugih zaprek, ki jih pa ne bomo spominjali. Prva četiri društva imajo svoje čitalnice, kjer dobivajo Zagrebške, pa tudi neke češke novine zastonj. Naravno pa je, da ta društva ne morejo biti v prilog kolegijalnosti mej vsemi slušatelji. Ker ni jednega občega društva prevladal je dualizem še bolj: opaža se celo, da dijaki istih tečajev in istih fakultetov najraje obče mej seboj. To bi vse drugače postalo, da ima Zagrebška univerza jedno akad. društvo. Letos se je bila sklicala vseučiliščna skupščina, da se ustroji literarno akad. društvo torej šestto društvo za 400 dijakov; sestavila so se pravila in čakajo, da jih vlada potrdi. O uspehu takega društva nečemo govoriti, ker predobro poznamo okolnosti na Zagrebški univerzi. Minolega predpusta sklicala se je bila zopet skupščina, da se priredi vseučilišni koncert v korist medicinskega fakulteta, ki se ima ustrojiti, ter z njim univerza popolniti. Mej dijaki sta bili dve stranki: jedna je hotela, da se pozove ban, a druga je bila proti temu. O tej stvari se je preglasno razpravljalo po Z. mej dijaki v krčmah, kavarnah in na ulicah že nekaj dnij pred skupščino. Rektor je to slišal, pa je zabranil skupščino s posebnim "ediktom" na črni ploči. Pri tej zgodi bil je silen opozicijonalec pravnik Josip Ljubić, o kojem sem Vam v "Slov. Narodu" od 22. srpnja govoril. Mari sedanj ban ni prijatelj dijakom vseučilišča; dokazal je to pri slovesnosti "crvenoga Križa" meseca maja t. l., ko je tamburaškemu zboru Zagrebških veliko-šolcev podaril 100 gld. za njihovo popotovanje na Pariško razstavo, ter jih pri tej priliki tudi pohvalil glede lepega igranja na tamburici. Toda dosti o tem. Poglejmo še malo v društveno življenje Zagrebških — Slovencev!

(Dalje prih.)

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

IX.

10. avgusta.

(Razstava šolskih knjig, učnih pripomočkov in uredb. — Fotografija. — Glasbeni instrumenti. — Šole svobodnih umetnostij.)

Kar se tiče slovstva, so Francozi bogati v vsakem oziru; posebno je slavno njih leposlovstvo. Šolsko slovstvo pa tudi poslednja leta dosti napreduje. Razstavljene knjige in učni pripomočki v prvem nadstropju „palais des arts liberaux“ so dokaz marljivega delovanja. Vsak važen učni zavod ima svoj oddelek, v katerem so razstavljene vse šolske stvari dotičnega zavoda, a tudi poslopje samo je napravljeno v miniaturni, da se more videti vsa notranja uredba, kar je posebno pri nekaterih penzionatih zanimivo. Norodne, srednje in visoke šole vrste se po redu. Nekaj novih aparatov za muzeje in šolske zbirke, kakor tudi nove sisteme šolskih klopj, desek itd. zaluzuje pozornost pedagogov. Bogati so aparati tehničnih šol, potem razni destilirni in meteorologični aparati. Geometrijski aparati od Rivesa bili so razstavljeni že na Dunaji in v Filadelfiji, in so dobili pohvalno priznanje. Publikacije francoskih šol v Atenah in v Rimu kažejo, kako marljivo se goji francoščina v tujih deželah.

Od domačih šol, ki so jako lepo zastopane, spominjam: Lycées et colleges de garçons à Tulle; Lycée Voltaire; Lycée national de Laon itd. Za te lovadbo je: Gymnase Guimard.

Šolske knjige izdaje v velikem številu knjigo-tržnica Hachette & Comp. v Parizu.

Razven francoskih se nahaja tudi nekaj ruskih in španskih šolskih knjig. Stenografični zavod „Academia Taquigrafia de Barcelona“ je izločila vsa svoja važnejša izdelanja; tako tudi tamošnje društvo inženjerjev. Iz Valencije je poslal svoje aparate ortopedijski institut.

Ko bi pisal za kak pedagogičen list, bilo bi tukaj na teh 3610 kvadratnih metrih, ki so odmerjeni šolstvu, materiala dovolj za celo vrsto člankov; a za dnevnik je dosti, ker imamo še veliko drugih rečij. Takoj pri šolstvu je fotografična izložba, ki obseza 1187 kilometrov; potem plastična na 1290 kilometrov. O teh pisati je najlažje ilustriranim listom, ki morejo podati čitateljem ob enem kak izvod iz teh zanimivih zbirk. Angličani so za Francozi, zdi se mi, prvi v tej stroki. Oni so začeli mej drugim delati take fotografije, ki se od jeklorezov (Stahlstiche) skoro nič ne razločijo. A chromofotografija je najlepša pri Francozih.

Ko si ogledujemo fotografije čujemo iz bližnjih salonov glasove vsakovrstnih instrumentov. Stopimo noter.

Glasovirov, pianin, orgel, harmonijev itd., je polna cela prostorna dvorana. Nekaj novega so električne orgle (od J. Merelin & Comp. v Parizu). Harmonifoni so nova iznajdba, podobna aristonom. Instrumentov, ki igrajo mehanično po valčkih, je veliko, celo orgle s trobentami in bobnom; pianine in drugi. Poslednji so nekateri napravljeni za mehnično igro, a ob enem za ročno umetno igranje. Škatuljic za muziko, od najprostejših po 10 frankov do najfinejših po 500 do 1000 fr. tudi ne manjka.

Nervozen ne sme biti človek, ako hoče dlje časa ostati v tem salonu, kjer je nad 1000 raznih glasbenih instrumentov, mej katerimi jih zmirom kaci 30 do 50 igra, na vsakem druga arija, dokler se nazadnje oglašé električne orgle, ki oglušé vse drugo.

Tukaj sem videl tudi stroj, ki preobrača liste v knjigah, tako da lahko razgleduješ ilustrirane knjige postavljene pod steklo, ne da bi se jih dotaknil.

Na zadnje si pogledimo še šole svobodnih umetnostij. Vidimo, kako se delajo različni zoologični preparati, kako se obnavljajo stari spomeniki. Lep primer za to je obnovljenje Medrasena iz numidiške arhitekture. Istotako je predstavljen v miniaturni obnovljeni prestolni salon Artekserksa Mnemona. Reprodukcijska Samotraške zmage: angelj v divneji poziciji na vrhu razrušenega obzidja. Zvon iz pagode v Tonkinu se razločuje od naših v tem, da je podoben cilindru, kakor jih nosimo na glavah.

Potem je japonsko in kitajsko slikarstvo v bogatih zbirkah. Za naš ukus seveda nič zanimivega. Nekateri katoliški misijoni so poslali iz dežel divjakov, katere so spreobrili h krščanjske ver, malike, kakeršne so prej divjaki molili in se jim klanjali. Vidimo na pr. boginje Lakšni.

V poslednjem oddelku šol za svobodne umetnosti so izložena ročna dela iz različnih dekliških šol. Priznati se mora, da je tukaj mnogo res umetno vezenih predmetov, napravljenih od nežnih rok. „Maison des Loges“, dekliška šola, poslala je mislim v tem oziru najkrasnejših rečij. Ta izložba ženskih ročnih del zavzema nekoliko malih salonov, v katerih je zmirom dosti gospej in gospodičin, katere se za to najbolj zanimajo. Občudovanja in zaslužne pohvale dobivajo ti zavodi od vseh obiskovalcev.

Domače stvari.

Matej Kreč †.

Danes dopoldne je v Ljubljani umrl gospod Matej Kreč, deželni tajnik, član mnogih narodnih društev in bivši upravni odbornik „Narodne Tiskarne“, v 60. letu dobe svoje. Porojen bil je v Rašici nad Ljubljano ter po dokončanih študijah služboval na Ogerskem, potem v Planini na Notranjskem, od koder je prišel v Ljubljano. Pokojnik bil je vedno odločen in značajan rodoljub. Blag mu spomin!

— (Deželni zbori) bodo sklicani začetkom oktobra in bodo zborovali do sredi novembra. Državni zbor torej prične v drugi polovici novembra.

— (Osobne vesti.) Gosp. Ivan Pirh, rodom Ljubljčan, c. kr. poročnik v rezervi, imenovan je, naredivši izpit ta mesec, aktivnim poročnikom pri 6. polkovniti.

— („Sokolovi“ izletniki) 1. septembra v Divačo bodo imeli, če se vreme le nekoliko obnese, lepo zabavo. Spoznavali se bodo z južnimi brati pri dobro pripravljeni veselici na kraških tleh, kamor do sedaj „Sokol“ še nikdar ni izletel. Vsi prijatelji narave pa in njenih krasot videli bodo dve naravni čudesi, na katere sme vsak Slovenec biti ponosen. Divačka podzemeljska jama že sedaj, kar se tiče velikosti in slikovitosti, tekmuje s svetovno znano Postojnsko jamo. Drugo čudo pa je 1/2 ure oddaljeni Št. Kancijan, kateri nema nič jednakega po celem svetu. V sredi kraškega kamnitega morja zija velikansk kamenit kotel prišlecu nasproti, preprečen z ostrimi hrbti; v njega 180 metrov globokem dnu pa bobni peneča se Reka delajoča si pot v večne podzemeljske tmine, pot okrašena z mnogobrojnimi slapovi, velikanskimi zboki in biserinimi kapci. Nad to skalnato globino stoji pa vas in cerkev sv. Kancijana, katere vitki stolp že od daleč vabi k temu naravnemu čudesu. Tako iz rednega užitka pač še ni „Sokol“ do sedaj ponujal svojim društvnikom in gostom, prijatelji narodnih veselice in naravnih krasot naj ne zamudé te lepe prilike.

— (O Mirku pl. Josipoviču,) novem ministru za Hrvatsko, piše „Obzor“, da je dober gospodar in ugleden član v društvu, da ni najslabiji izmej vseh štirih kandidatov, da se pa neglede na vse to, hrvatski narod ne more zadovoljiti s tem imenovanjem, kajti hrvatski minister moral bi biti varuh hrvatskih interesov pri skupni vladi, predstavitev državne individualnosti hrvatske. Josipović sam se še nikoli ni izrekel, kako misli ob odnošajih z Ogersko, a izjave ogerskih listov, ki veselo pozdravljajo to imenovanje, neso za Hrvate baš tolažilne. Josipović, rodom Hrvat, čuti se tudi v srdci Hrvata, ali žal, le do neke meje. On je prijatelj, privrženik in zagovornik madjarske državne misli v Hrvatski, za take ljudi ponehava hrvatsstvo, kjer začenja madjarska ideja.

— (Tamburaški zbor „Kola“) povrnil se je v soboto iz Pariza v Zagreb.

— (Dreotova zapuščina.) Včeraj popoldne nadaljevala se je dražba. Vrt šte. 7 na Rimski cesti, cenjen na 3800 gold, kupil je gosp. Dekleva kot pooblaščenec gosp. Josipa Gorupa na Reki za 8502 gold. Nekdaj Debevčovo hišo na Rimski cesti št. 4, cenjeno na 6500 gld., kupil je gostilničar Alojzij Zajec za 8612 gld. Za nekdanjo Baumgartnerjevo hišo šte. 2 na Emonski cesti, cenjeno na 36.000 gold., ni bilo nobenega kupca, ker je baje cenitev malo previsoka. Večje zanimanje bilo je za ostalinska travnika. Večji travnik, cenjen na 990 gld., kupil je g. Ernst Hammerschmidt za 1607 gld., manjšega, cenjenega na 590 gld., gosp. Adolf Hauptman, tovarnar v Ljubljani, za 995 gld.

— (Nekaj za jezikoslovce.) Pri čitanji imena Levstik od „levistikum“ prišlo mi je nehoté na misel, sta li priimka: Blažón in Žigón izgovori

(Blažón in Žigón) — osobito na Krasu navadna — domačinki ali ptujki? Ker ima slovenščina razmeroma malo imen s končnico ón, bi človek skoraj mislil, da sta romanskega plemena, kakor: Kantón, patrón, balkón itd. Jaz pa mislim, da sta prava domačina, nastala iz krstnih imen: Blažé in Žiga, kakor od Jakob-Jakopin, Jože-Jožin a in France-Franc-ót (ón)! Po mojem nemerodavnem mnenju sta nastala priimka po analogiji: mož-možina (velik človek, tudi priimek), palica-pal(i)čina, velika preklja (prügel). Kadar je našej dekli nagajal sosedov poredni hlapec, jezila se je nad njim in pravila domá, da jej sosedov „hlapč-ón“ ne da miru!

Panonicus.

— (Nova knjiga.) Te dni je izšla v zalozi „Matice Slovenske“ knjiga pod naslovom „Slovenica italijanskega jezika. Spisal Jožef Križman c. kr. gimn. profesor v Pazinu. V Ljubljani 1889. Tiskali J. Blaznikovi nasledniki. 8° 282 str. Cena za Ljubljano 1 gld., za deželo po pošti prejemana 1 gld. 10 kr. Knjigo dobiti je v Ljubljani v pisarni „Matice Slovenske“ na Kongresnem trgu št. 7. I. nadstropje, vsak dan od 9—10. ure dopoldne.

— (Menažerija) v Lattermannovem dreveredu občinstvu dobro ugaja in čujejo se prav pohvalne sodbje. Kaj več o tej menažeriji, ko si jo bomo ogledali.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 27. avgusta. „Praviteljstvenij Vjestnik“ javlja: Car in carica s prestolonaslednikom in drugimi otroki včeraj ob 6. uri zvečer odpotovala iz Petergofa v Kodanj.

Atene 27. avgusta. Predvčeraj po vsem Grškem močni potresi. Škoda neznatna.

Razne vesti.

* (V Odesi) živi dandanes nič manj, nego 2000 milijonarjev. Najbogatejši mej njimi, je neki Rali, ki ima 20 milijonov rubljev premoženja. Čudno je ipak vsekakor, da nahajamo mej tolikim številom milijonarjev samo tri prave Ruse.

* (Besnost.) Iz Genta se 24. t. m. poroča: V bolnici v sosednji vasi Lovendeghemu lotila se je preteklo noč nekega bolnika besnost. Besni mož usmrtil je z britvijo tri osebe, več nego 20 jih je smrtno ranil.

* (Nesreča na železnici.) Iz Novega Yorka se 22. t. m. javlja: Prvi vlak, kateri je peljal za poskušnjo mnogo najodličnejših meščanov iz Knoksvilla v Cumberland po novem tiru Louisvillske železnice, skočil je s tira. Izmej 56 potnikov je 9 mrtvih, 41 pak večinoma smrtno ranjenih. Prva voznja se je torej vrlo slabo obnesla.

Trajni zdravilni vspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po pošttem povzveti A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55—10)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica upravnistva: Gosp. M. M. v Nižjem Uralsku: Vaša naročnina je plačana do 1. februarja 1890. Hvala, pozdrav!

T u j c i :

26. avgusta.

Pri **Mallét**: Fortdran, Spitzer, Zeller, Polacek, Stionoska, Wetzel, Hartman z Dunaja. — Filip iz Dombovara. — Plantan iz Radovljice. — Taksim iz Trsta. — Winkler iz Beljaka. — Hofbauer iz Driethala. — Fodor iz Zagreba. — Höfferl z Bleda. — Švigel iz Zagreba.

Pri **Slonu**: Primožič z Vrabč. — Sgolia iz Trsta. — Valentilič, Sudčević iz Nov. Bosne. — Reiner iz Trsta. — Stampfel iz Prage. — Epstein, Basch, Schwarz, Seober, Wippen z Dunaja. — Doblanovich iz Rovinja. — Pattay iz Kopra. — Konrad s Tabra. — Nadrach iz Contovela.

Pri **Južnem kodolvoru**: Löhner iz Linca. — Nekerman iz Celja. — Grotz iz Trsta.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Bižal iz Starega trga. — Premrov iz Gorice. — Buzzi iz Pulja.

Umrli so v Ljubljani:

24. avgusta: Marija Repar, delavka, 23 let, Florjanske ulice št. 33, za jetiko. — Stefanija Pukelstein, posestnikova hči, 6 mes., sv. Petra cesta št. 48, za božjastjo. — Anton Stibernik, delavec, 19 let, Opekarka cesta št. 9, za jetiko.

25. avgusta: Alojz Zajec, gostilničarjev sin, 21 dni, Vegove ulice št. 10, za drisko. — Jakob Jeras, delavec, 2 leti, na Stolbi št. 6, za božjastjo. — Rudolf Erjavec, uradnega sluge sin, 16 mes., Merosodne ulice št. 1, za božjastjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. avg.	7. zjutraj	736.5 mm.	12.9° C	sl. sev.	obl.	5.5 mm.
	2. popol.	736.7 mm.	12.5° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	737.1 mm.	13.2° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 12.9°, za 4.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 27. avgusta t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.30	83.45
Srebrna renta	84.25	84.30
Zlata renta	110	109.80
5% marcna renta	99.40	99.45
Akcije narodne banke	907	907
Kreditne akcije	304	304.25
London	119.25	119.30
Srebro	—	—
Napol.	9.46 1/2	9.46 1/2
C. kr. cekini	5.63	5.64
Nemške marke	58.22 1/2	58.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	132 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4%	99	60
Ogerska papirna renta 5%	94	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	25
Kreditne srečke	100 gld.	134
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	129
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	227	50

Marija Kreč javlja tužnega srea v svojem in v imenu nedraslih otrok **Božene** in **Vladimira** žalostno vest, da je Bogu vsega mogočnemu dopadlo, našega preljubljenega in nepozabljivega soproga, oziroma očeta, gospoda

MATEJA KREČA

deželnega tajnika

danes dne 27. avgusta 1889 ob 1/2 12. uri dopoldne, po daljši bolezni, previdnega se sv. zakramenti za umirajoče v 60. letu svoje starosti poklicati na oni boljši svet.
Pogreb bo v četrtek dne 29. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše št. 2. Igriške ulice.
Sv. maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi Marijinega oznanenja pri č. oo. frančiškanih.
Dragi pokojnik bodi priporočen v pobožno molitev in prijazen spomin.
V Ljubljani, dne 27. avgusta 1889.

V Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Velika menažerija Continental

z levovim in slonovim gledališčem.

Ob nedeljah in praznikih na dan 3 predstave z dresuro in krmljenjem ropnih zverin. Popoldne ob 4., 6. in 8. uri. — Ob delavnikih 2 predstavi ob 4. in 7. uri popoldne.

Vsak dan nastop svetovnoznane krotilke zverin miss IDUNA.

(686—1)

Spoštovanjem ravnateljstvo.

Išče se učenec
za prodajalnico s specerijskim blagom.

Kje? pove upravnistvu tega lista. (672—2)

V pavolnej tkalnici v Litiji
vsprejme se takoj več

izučenih tkalk

v trajno delo pri jako dobrem zaslužku. (Spretno tkalke zaslužijo ondu do 5 gld. in več na teden.) (637-6)

Večje posestvo

v neposredni bližini Bleda

proda se iz proste roke.

Natančneje poizvedbe v odvetniški pisarni dr. Mosché-ta v Ljubljani. 684—1

Ženitvena ponudba.

Trgovec in posestnik gostilnice, udovec, star 38 let, v prijaznem kraju na Dolenjskem, išče si za soprogo pošteno, domače vzgojeno, slovenskega in nemškega jezika večšo gospodičino, staro od 22—30 let. Premožanje stranske stvar. Oglase, priložene s fotografijo, blagovolji naj se pod šifro F. C. v desetih dneh poslati upravnistvu tega lista. — Tajnost se jamči. (687—1)

Ravnokar izšlo in oskrbljeno z ilustriranim naslovnim zavitkom:

Izdajalec domovine 20 kr.
Doma in na tujem 20
Izanami, mala Japonka 24
Knez črni Jurij 20
Narodne pripovedke za mladino 36

Nadalje:
Tolstoj: Rodbinska sreča. Roman 40
Za vse po pošti 15 kr. več.

(692—1) J. Giontini v Ljubljani.

Sadje za mošt

po cele vagone se kupuje.
Ponudbe na Rudolf Mosse, Bregenz n/B. (685)

Salonski karuselj.

P. n. občinstvu, častitim rodbinam javljam s tem, da sem postavil svoj karuselj pod

in se vsem najudanejšje priporočam

Adam Michel,
vulgo „Heide“.

Potrebujem koncipijenta

veščega v vseh strokah notarskega in izvanprepirnega poslovanja; kandidatom, izvršivšim najmanj 3letno notarsko prakso, dajem prednost. Spričevala zahtevam v ogled. Službo nastopiti je takoj ali pa saj do 1. oktobra t. l.

Stanko Pirnat,

(684—1) c. kr. notar v Zatičini.

Fine istrijske brinjevice

prodaja (671—3)

Anton Mizzan v Pazinu (Istra).

Uzenci s ceno franko.

Na cesarja Josipa trgu.

NOVO! Glaser-jeva mehanična razstava

ki jo goni par.

Novo došlo! Posebne pozornosti vredno! Novo došlo!
Mrtvaški spreved Nj. c. kr. visokosti cesarjeviča Rudolfa.

Mehanično gibljiv! — Dunajski originalni posnetek!

Gledalec zadobi popolnoma pravo sliko ceremonijela pri pogrebu, ker se spreved priročno verno gibljiv premika pred očmi njegovimi. — Ni navadna panoramna podoba!
Ustopenina na 10 kr. znižana. (658—2)

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vratnih, želodčnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (424—14)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želedece otežujočih primesi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u; prodajajo ga nadalje: M. Kastner in J. Klauer; v Kranji: F. Dollenz.

OKLIC.

Daje se na občno znanje, da želita stopiti v zakon:

1. Arhitekt Karol Friderik Weysser iz Badena, stanujoč v Monakovem, sin rentirja Friderika Weysser-ja in njegove soproge Matilde roj. Kröll v Durlach-u,
2. in Ana Plesche, stanujoča v Ljubljani, hči trgovskega agenta Frana Plesche-ta in njegove soproge Auguste roj. Samassa, nazadnje v Trstu. (683)

Monakovo, dné 24. avgusta 1889.

Stanovski uradnik kr. glavnega in prestolnega mesta Monakovo.

L. S.

Schrott,
pravni svetnik.

C. kr. priv. kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje (217—49)

komerčnega litega blaga, peči v velikej izberi, ognjišče in ognjiščnih delov, kotlov v vsakršnji obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprizmačev, svetilničnih stebrov, priprostih in olepšanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojuh delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in paviljonov iz litega in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijskih priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostolpnice, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in ostij iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.